

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine:

Italijanska kraljevina:		
Celo leto	Lir 10.— = K. 25.—	
Pol leta	5.— = „ 12.50	
Tri mesece	2.50 = „ 6.26	
En mesec	1.— = „ 2.50	

Oglasi:

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	„ 0.75 za vrsto
Mali oglasi	„ 0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent. ali 20 vin.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Narodna dostojnost.

Kdor ne čuti narodne dostojnosti ne čuti človeške dostojnosti. — Kdor zataji narod h kateremu pripade je enak onemu, kateri ne pozna ne očeta ne matere je — prstovoljen bastard.

Narodnost ni prehodni znak, ona je skupnost mišljenja in čutenja posameznika. — Ne more se pripadati dvema narodoma, ker se more misliti na dva različna načina, brez da bi se izgubilo ugled resne osebe; ne more se čutiti na dva različna načina, brez izgubiti značaja poštenjaka.

Narodnost mora biti vsakemu človeku najsvetejša stvar, ker ona je podlaga na kateri slone človeške lastnosti.

Najde se pa tudi degeneracije narodne dostojnosti, ktere so skoro enake ničvrednemu narodnemu zatajstvu. — Vdobi se take ljudi, kateri mislijo — da perfekten narodni mož — mora občevati z človekom druge narodnosti ošabno in delati z njim kakor z kakim lakajem.

To ni narodna dostojnost, temveč surovost. In surovost je slaba lastnost in ne čednost.

So tudi taki ljudje, ki menijo vslužiti lastni domovini, ako so vražijo sinove druge domovine.

Ni mogoče opravičiti takega stopanja.

Sovraštvo je zločin in ne čednost. Žalibog je mnogo takih, ki menijo povzdigniti lastno domovino, zaničujoč druge domovine.

Za te ljudi je dobro edino to, kar spada k lastnemu narodu, samo njih kultura je resnična, samo njih narod je hraber, pošten, učen, pridn. — To ni dostojnost ampak ošabnost. In ošabnost spada k smrtnim grehom.

In vendar se nas je učilo, da za služiti domovini, moramo sovražiti, ražaliti in zaničevati. — Več nas je slišalo v mladosti iz ust poštenih oseb, da odličen patrijot mora poznati svet samo do kamor sega senca domačega zvonika, in vse drugo ima smatrati za sovražnika.

Cas je, da se naredi konec takemu mišljenju. Mi nočemo da se zgradi okoli nas trojne okope, kjer

bodimo zaprti; hočemo postati svetovni državljani tudi mi; hočemo vzeti kar je dobrega kjer koli ga najdemo. Poskušajmo biti prvi med našim ljudstvom v delu, v idejah, v poznanju sveta, za golovo, solidno bratsko prijateljstvo na svetu.

Delajmo tako da ime «goriški slovenec» bode enako najboljšemu izmed slovanskih plemen.

Kdor tako čuti, razume v resnici, kaj je narodna dostojnost.

Delo je zapoved v vseh verskih izpovedanjih, ker delo je lepa lastnost.

Poglejmo Angleže: zakaj so oni prvi narod na svetu? Zato ker so najdelavnejše ljudstvo na zemlji.

Poglejmo si Ameriko: ona je dežela zlata, zato ker tam nihče ne izgublja časa.

Goriški Slovenci!

Nam manjka organizacije. — Če namesto joka in stoka dostih posameznikov, bi se vsi združili v trdno falango, bi se dali težki sedajni problemi hitro rešiti in v najkrajšem času bi se vrnili v normalne razmere.

Pomislimo da ni samo naša dolžnost da dosežemo prejšnje gospodarsko stanje, ampak da moremo to še mnogo prekositi ker drugače zaostanemo za vsemi.

Poljedelci, na delo.

Je naloga jako teška prenoviti ekonomično eno deželo katera, kakor naša, je toliko trpela vsled vojne.

Je teška ne samo za to ker različne in neštevilne so delavne forme za prinaledbo, ampak tudi radi tega ker taka naloga potrebuje veliko kapitalov ako se jo hoče dobro izvršiti.

Najprvo je torej potreba da glavna naloga se razdeli v druge manjše zahteve bolj lahke misli in zato naravnostne izvršitve. — Naša prva skrb mora biti poljedelstvo. — Kar se tiče druge točke namreč kapitala se najdejo morda sredstva katere močno pripomagajo njeni izvršitvi. — Najprej si mora določiti en princip. — Ekonomična prinaledba na-

še dežele mora enkrat za vselej iztrebiti iz socijalnega življenja to nesramno okuženje oderuštva.

Za časa vojne smo poskusili na naše stroške kaj da je ropazeljnost. — Končalo se je z vojnim pustom; med nam krvosesi ne smejo več živeti. — Da se izogibamo te nesreče jim moramo biti nasprotni že v prvem delu. — Znano nam je, na primer, da različni špekulanti skušajo prepričati vboge, na pol od vojne potolčene kmete da oni nimajo pravice do nobene odškodnine; in jih pripravijo z to sleparijo v prodajo za malenkostne denare svojega še ostalega imetja.

Proti tako nesramnemu oderuštvu se mora najbolj energično postopati. Beseda naj je na dnevnem redu: Kmetje ne dajte se zapeljati!

Naj država trdno postopa in naj strogo kaznuje tako oderuštvo!

S tem pa naloga še ni končana; je samo zajamčena proti večji težavi. Za eno praktično izvršitev mora pripomagati sodelovanje kmetov. Kjer kmečko sodelovanje cveti tam v kratkem času se je imelo najlepše uspehe. Zakaj se ne dela istotako pri nas?

Pričetek ni težaven: vsi kmetje naj se združijo da preskrbijo skupno poljedeljskega orodja in vse kar se potrebuje za poljsko obdelovanje.

Vsakdo po svojem naj se udeleži dela; vsakdo naj postane udeležnik iste koristi.

V današnjih razmerih ga ni kmata kateri bi lahko velike svote potrosil za se zopet prijeto dela na velikem, in le malokteri si upajo skromnejšega podjetja. Ali če vsi poljedelci bi bili zedinjeni bi mogli s svojimi močmi doseči en toliko kolikor bi pač zadostovalo za svojo sedajno potrebo. In mogoče še tudi več. Posamezni ima en glas, ali od množine klic domeva do najprej postavljenih. Potrebno je da poljedelci se organizirajo; da se ustanovi ena kmečka stranka Goriških Slovencev, da se razširja združna ideja. Brez zamude časa! — Poljedelci na delo! Ne pričakujte da odvetniki pridejo Vas svetovat kaj Vam je za napraviti. Obdelujte vašo zemljo katera mora ostati vedno Vaša.

Izplačevanje vojne škode.

Izmed vseh odvedb, ki jih je izdala vlada za ponovitev gospodarskega življenja v onih pokrajnah ki so trpele vsled vojne, je gotovo najvažnejša odredba ona ktera se tiče izplačevanja škode. Tozadevni dekret je bil prijavljen v uradnem listu «Gazzetta Ufficiale del Regno d'Italia» od 25. novembra 1918 in kdor se nahaja v takih razmerah, kakor so navedene v zakonu ima pravico do odškodnine.

Italijanski časopisi so svoječasno prinesli ta dekret; ker pa v slovenskem delu dežele je morda le najmanjši del interesentov čital ta dekret, bodemo v našem listu pribčili glavne točke, ob enem z komentarjem z katerim razjasnimo pomen posameznih odredb.

Kdo ima pravico do odškodnine?

Drugi članek dekreta 25. novembra 1918 pravi. Pravico do ugodnosti navedenih v dekretu imajo materialno in moralno osebe, ki so italijanski državljani ali podaniki italijanskih kolonji.

Odškodnine tujim podanikom se bodo plačevale na podlagi pogodb ki bodo sklenjena z dotičnimi državami. Smatra se za tujce one civilne in trgovske družbe, ki so imele ob času kedar se je zgodila škoda, pretežno tuje interese ali so bile odškodovane od tujcev. Komisija odloča vsakokrat na podlagi okoliščin.

Po naredbah tega članka morejo zahtevati odškodnino toliko posamezni državljani za njih lastno premoženje, kakor tudi tvrdke ali družbe za skupno premoženje.

Nadaljna odredba po kateri imajo pravico do odškodnine italijanski državljani, namreč oni ki imajo domovinsko pravico v eni italijanski občini.

Še ena točka je za razjaviti in sicer «kdo so tujci?» V drugem članku dekreta je rečeno, da se smatra za tujce one civilne in trgovske družbe, ktere imajo ali so imele ob onem času kedar se je zgodila škoda tuje interese in tujo upravo. Če bi se hotelo tolmačiti prav do pike omenjeni dekret, bi kdo lakko mislil, da bi imeli v naši deželi pravico do odškodnine samo oni italijanski državljani, ki so stanovali takoj pred vojno in da vsi drugi prebivalci naše dežele bodo morali čakati, da se Italija pogodi z Avstrijo — ktere ni več.

V tem oziru pa razjasnuje 5. članek omenjenega dekreta. V temu je rečeno: «Dovoljena je odškodnina za izgube, pokončanje, odškodovanje premičnin in nepremičnin, ktere se nahajajo v Kraljestvu, v deželah ktere bodo anektirane in v kolonijah. Iz tega dela 5. članka je jasno razvidno, da pravico do odškodnine nimajo samo stari ita-

lijanski podaniki, ampak tudi oni ki so postali taki vsled mirovne pogodbe med Italijo in njenih sovražnike.

Tujce se bode smatralo samo one kteri bodo imeli po vojni drugo državnostvo in ne italijansko. In to je naravno da je tako, ker kako bi mogla Italija se pogajati za odškodnino onih dežel ktere pridejo vsled zmage pod Italijo z Avstrijo, ktere ni več in se za odškodnino italijanskih državljanov.

Tedaj dekret od 25. novembra pripoznuje tukajšnjo odškodnino onim — ki bodo po sklepu mira italijanski državljani — brez ozira na pogodbe z drugimi državami.

Mirovna straža.

Zdelo bi se nemogoče in vendar se govori v Evropi še zmeram o vojni.

Po skoraj pet letnem krvavem morenju, ki je stalo življenje milijonov, ki je pokončalo cele dežele, najde se še koga, kteremu ni še zadosti, kteri hoče nadaljevati, oni ki se navdušuje z mislijo, kako bi mogel vreči še druge mlade življenja v brezno smrti, in kako bi sejal razvaline še v drugih deželah.

Svet ki si želi miru in ljubezni po tolikih borbah in tolikem sovražstvu, gleda, gleda s shogostjo in ne z skrbjo na te ljudi.

Veliki mirovni apostol Woodrow Wilson je tem blaznim, ki sanjajo o krvi in pokončanju povedal svojo besedo. — On jih je obsodil kakor sovražnike človeštva. Mirovna konferenca hoče pred vsem ustanoviti «Zvezo narodov» je že v tem oziru proglasila svojo razzodbo ki se glasi: Kdorkoli bode skušal kaliti mir na svetu, ne bode imel opraviti samo z napadenim narodom, ampak tudi z vsemi silami petih svetovnih velevlasti: Anglije, Amerike, Francije, Italije in Japonske.

Vsi narodi so edini z Wilsonom in z velevlasti. — Oni ki niso tega mnenja so ljudje ki hočejo ribariti v kalni vodi; kdor šunta k vojni ve gotovo uže danes da se odtegne strašnemu življenju v strelskih jarkoh.

Narod hoče miru, dela in kruha.

Tako na Ruskem, kjer je takozvana rudeča garda organizirana docela iz razbojnikov; tako v Jugoslaviji, kjer so resne osebe tudi mnenja da je čas končati z cestnimi demonstracijami in je skrajna potreba, da se kar najpreje začne z resnim delom da se ustanovi in organizira nova država in se tako da ubogemu ljudstvu ki je toliko trpelo predpogoje za boljše življenje. Kdor hoče vojno tega je smatrati za ljudskega sovražnika. — Ampak ljudstvu se ni bati ničesar.

Nad svetovnem mirom stražijo velikanske armade petih svetovnih velevlasti Angleske, Amerike, Francije Italije in Japonske.

Te so odločene ohraniti mir za vsako ceno.

Koliko so škodovali Nemci in Avstrijci v Srbiji.

PARIS. «Le Journal» javlja iz Londona: Srbski državnik Miloš Savić, je v nekem intervjuu razpravljal o škodi, ki jo je imela Srbija vsled vojne.

Rekel je med drugim: Točne številke o škodi in opustošenjih, ki so nam jih povzročili sovražniki, bi mogla dognati samo specialna komisija. Vemo da znaša vsakoletna žetev — sovražnik je spravil pod streho tri žetve — 100 milijonov frankov. Sovražnik nam je uničil več kakor 130.000 konj, več kakor 6 milijonov ovac in koz, okrog 2 milijona svinj in okrog 1.300.000 druge živine in nad 8 milijonov perutnine. Avstrijci in Nemci so nam uničili ali odnesli manufakturnega blaga v vrednosti nad 750 milijonov frankov.

Vrednost uničenih posestev se ceni na 30 milijonov frankov, škoda na pohištvu, orodju i. t. d. presega 400 milijonov frankov.

Sovražnik je odnesel samo v zlatu 30 milijonov frankov denarja in na drobižu enako vsoto. Rekvizicije, prisilni davki in druge takšne stvari znašajo več kakor 800 milijonov frankov. Naši zavezni ki morajo sovražnika prisiliti, da nam popravijo uničene ceste, mostove in železniške predore in proge in da nam vrnejo ves železniški in poroplovbeni material, ki so ga odnesli.

Sovražnik nam mora plačati tudi odškodnino za vse pohabljenec katerih število znaša okrog 400.000. Imamo nad 150.000 sirot, ki so izgubile očeta in mater in katerih vzgoja mora biti zasigurana. Vsa škoda, ki jo je Srbija imela vsled vojne je treba računati na več kakor 10 milijard frankov. A to je računano po cenah v mirnem času. Sedaj se mora to škoda ceniti na več kot 15 milijard frankov.

Te števila so jasen dokaz, koliko so Nemci in Avstrijci napravili dobrih del.

Slovenci!

Čitajte in podpisajte ta list kateri je zagovornik Vaše Pravice.

Politični pregled

Angleški načrt za zvezo narodov

LONDON. Listi poročajo v veliki črti o angleškem načrtu kar se tiče «Mednarodne Zveze».

Po tem načrtu bi se moralo osamotiti in nasprotovati vsako nasilstvo od kateresibodi Države.

Oborožene moči se bo moralo poslužiti v sledečih slučajih:

1. Tedaž ko napadalec ne popusti orožja prej ko Mednarodna Zveza se ne izrazi o vprašanju.

2. Kadar ena nasprotna stranka ne pripozna odloka Mednarodne Zveze in druga ga sprejme.

Bo potreba sestaviti nekatere točke za javnost pogodb ter druge odpraviti ker so nasprotne Mednarodni Zvezi.

Kar se tiče razoroženja trdi se da ne zadostuje odpravev rekrutacije.

Držati se mora principa da vsaka Država ima lahko le toliko vojakov kolikor zadostuje za svoj notranji mir in ne za grozitev drugim.

Terorizem in anarhija v Petrogradu.

NEW-YORK. «New-York Times», poroča iz Helsingforsa da v Petrogradu iz previdnosti proti možočemu uničenju od strani bolševikov se izvazajo vse pohištva iz privatnih hiš, vse bankne vrednosti ter vse muzejne umetnosti. Prebivalci so žrtve roparjev.

Vojna proti bolševikom. Tri dnij bombardiranja.

LONDON. Uradno poročilo od operaciji v severni Rusiji naznanja, da na Arhangelški fronti bolševiki vztažajo.

Po tridnevem bombardiranju naših posiciji skozi tri dnij napadli so nas z znatnimi silami.

Naši kontingenti, ki obstojajo v glavnem iz ameriških in ruskih čet, so bile prej vzete nazaj na defenzivne pozicije v Shenkursku, da se izognemo nevarnosti obkoljenja.

Trotzki podbuja rudečo vojsko proti bogatašom.

PARIZ. Dopisovalec »Echo de Pariza« brzojavlj da Trotzki je povedal rudeči vojski kako Entanta je predlagala en sestanek na otoku «Principov» v Črnem Morju. To predlaganje smatra Trotzki kot slabost od strani Entante in hujska zato rudečo vojsko proti bogatašom.

Nova provizorična vlada v Berlinu.

Komisija zastopnikov nemških pokrajin, ktera deluje z vlado za konstituanto je izdelala predlog provizoričnega zakona ki se predloži konstituenti.

V glavnim se gre zato, da se imenuje provizorično vlado sestavljeno iz socialistov in demokratov. Nemška vlada se hode danes v tem predlogu posvetovala.

Nemške kolonije in kitajsko vprašanje na Pariškem kongresu.

PARIZ. Nota Agencije Havas poroča: V današnji seji zastopnikov zaveznih velevlasti na Quai d'Orsay je Poročal Pichon o inštrukcijah, ki jih je on izdelal za preiskovalno komisijo ki pojde na Poljsko.

V popoldanski seji se je govorilo o nemških kolonijah v Afriki. Japonski delegati so izjavili njih mnenje v navzočnosti hitajskih delegatov, kateri so bili poklicani da zastopajo interese njih dežele.

Hugues in general Botha so razkrili njih aspiracije gledè dominijov in sicer na Novo Guineo za Avstralijo, na otoke Samoa za Novo Zelando in na jugozahodno Afriko za južno Afriko.

Diskutiralo se je potem gledè zahodne Afrike, ki je bila nemška, gledè Toga in Kameruna.

Predsednik Wilson je izjavil v tem osiru osebno mnenje za rešenje kolonijalnih vprašanj in izjavil, da bi delegiralo eno državo za upravo takih teritorijev.

Hindenburg za povernitev kaiserja.

PARIZ. «Echo de Paris» poroča da Hindenburg pričakuje izid narodne skupčine v Weinarju in da še-le potem bo poskusil delati za vrnitev kaiserja. Veliki obrtniki v Westfalje gledajo na to. Bivši kaiser je osebno pisal Ebertu, kateri je odgovoril da o tem mora odločiti samo narodna konstituenta.

Francosi in Italijani.

PARIZ. Predsednik italijanskega ministerstva Exc. Orlando je tako govoril zastopniku italijanske-francoske družbe za ekonomično razširjenje:

Kako je potrebna ena zveza bolj intimna in komplektna, med Francijo in Italijo je vsakemu jasna in se ne sme več jo razglašati z navadno željo. Francija in Italija združene pomenita moč v popolnem pomenu besede, sestavita najvažnejši in si upam reči skoraj edini element za svetovni mir.

Wilson odpotuje 12. februarja.

PARIZ. Matin poroča da predsednik Wilson odpotuje 12. t. m. za se udeležiti navadnega kongresa v katerem bo izrekel svojo poročilo.

Odsoten bo pet tednov.

Venizelos in Italija.

RIM. Malagodi, upravitelj «Tribune», brzojavi iz Pariza en dolg in važen popis o mu dani audjenci od Venizelosa, predsednika Grškega ministerstva.

Venizelos pravi da je mislil zasesti otok «Saseno» za ga podariti Italiji. Nasprotoval je da bi grške čete zasedle Valeno tedaž ko je izvedel da

Sonnino prinaša naprej pridobljeno pravice. Prepričan je da vdobi otok Cipro od Angleške.

Rad bi prišel do pogovora z Italijo radi otokov «Dodekanesa».

Privošči Italiji Adaljo v Aziji.

Grško bi najrajši živelo kot dober prijatelj z Italijo.

Postelje rudečega križa za hiše beguncev.

RIM. Minister osvobodenih dežel, ko je zvedel da italijanski rudeči križ ima na prodaj mnogo materjala, kterega sedaj ne rabi in sicer v glavne n postelj in odej, se je obrnil na predsednika rudečega križa senatorja Frascara in ga prosil, da bi odstopil ta materijal za opremo begunskih hiš,

Grof Frascara je takoj odgovoril in ob enem tudi naznanil po kterimi pogoji se ima oddati omenjeni materijal,

Materijali, ki jih bo dala na razpolago armada in one, ki odstopi rudeči križ bodo pripomogli v velikem obsegu k rešenju begunskega vprašanja in opostavljenju novih stanovanj.

Poljske in Česke zahteve.

PARIZ. Agencija Havas poroča:

Zastopniki velevlastih so razpravljali v dveh sejah o poljskem in českem uprašnju.

Demovski poljski delegat, kateri imel je nalogo razložiti splošno poljsko situacijo, povedal je kako na Poljskem je večjo pomajnkance manicije nego vojakov ter je dokazal važnost in potrebo za ohraniti železnico od Thornu do Gdanskega.

Nadaljuje da Poljsko hoče zopet imeti kar je imela, med tem Poznanjsko, Thorn in prosti dohod do Gdanskega.

Govoril je potem česki zastopnik Benès o českem položaju in posebno je povedal kako so prišli zadnjič do spopada Poljaki in Čehi.

Dne 5. novembra 1918 določil so Poljaki in Čehi eno provizorično mejo. Sedaj 24. preteklega januarja Čehi so zasedli okraj Teschen.

Sejni odbor je predlagal da začasni se zasee od zaveznih čet to ozemlje, kar so sprijeli prizadeti delegati. Radi Slesija še ni se ničesar določilo ne o drugih poljskih mejah.

„Goriški Slovenec“

je na prodaj v Gorici

pri gosp. Marcu, Via Carducci št. 3

pri gosp. Brešan, Piazza Duomo št. 2

pri gosp. Pertot, Via Municipio št. 4

v Trstu

Na postaji južne železnice:

pri gosp. Kreschiak, Campo Beivedre št. 1

pri gosp. Woltech, Via Poste št. 9

pri gosp. Zohar Gisela, Piazza Oberdan št. 6

v Rojanu

pri gosp. Vivodo Domenico, Via Monte Orsino št. 15

pri gosp. Geržina Ludviku, št. 8.

Razne

Generalova gospa, ki se je kopala v mineralni vodi.

DUNAJ. Veliki avstr.-ogr. ofizirji so mogli imeti s seboj povsodi svoje žene. Generalmajor Weiss, poveljnik 48. pehotne divizije v Ljušni, je imel seboj svojo gospo. Okoli Ljušne je slaba voda in malarija mori ljudi. Raditega je bilo ukasano vojaštvu piti samo kuhano vodo in mineralno vodo, katero je dobivalo poveljstvo v veliki množini. Ali vojaštvo te potrebne vode ni dobivalo, marveč je šlo nekaj te vode na mize oficirjev, vsa druga pa v stanovanje blagorodne gospe generalmajorjeve, ki se je kopala v mineralni vodi.

Obisk v Konopištu.

PRAGA. Plzenska «Nova Doba» pri naša opis Konopišta, znanega gradu pokončnega nadvojvode Frana Ferdinanda. V mirnem času ni smel nihče v ta grad. Vtisk je grozen. Vse, kar je bilo okoli nadvojvode in prestolonaslednika, kaže umor in smrt. Povsod orožje, bodala, puške, havbice, topovi, bajoneti, sablje, mučeniško orodje, ki spominja na špansko inkvizicijo, potem neštete lovske trofeje. Tritisočni srnjak je spravljen v posebni stekleni napravi. Slike na stenah predstavljajo bitke, vojake, moritve, srednjeveške knjige opisujejo mučeniško orodje i. t. d.

To dovolj kaže, kakega duševnega razpoloženja je bil tisti, časih tako bedasto hvalisani Fran Ferdinand.

Spljitski škof v Rimu.

ANCONA. Z križarsko prvega razreda «Carlo Mirabello» dejano na razpolago dospel je v Ancona spljitski škof s svojim zasebnim tajnikom. Škof je bil gost pomorskega poveljstva, kjer ga je obiskal mestni glavar.

Jutri ob 7.30 odpotuje škof v Rim ter bo sprijet v Vatikanu. Misli se da iz Rima škof se odpelje v Pariz.

Proti koncu kart.

«Secolo» poroča z Rima: Nunzianta podtajnik pri aprovizačnem ministerstvu je izjavil komisiji delegatov trgovskih društev, da najdalje v par mesecih bode na uže pričeti način — zopet ustanovljena popolnoma prosta trgovina z jestvinami; izvzemši morda kako malenkostno omejitev, ki bode trajala še nekaj časa.

Famozni dekret, ki je nalagal trgovcem velikim in malim knjigo v katero bi morali zapisovati kupljeno in prodano blago, tako odpade.

V teku tega tedna bode odprta prosta trgovina z svinjskim mesom z omejitvijo na maksimalne cene. Ampak toliko za prašičje meso kakor za olje se upa na vpravičeno reguliranje cen.

Od 1. februarja bomo imeli v prometu moke z 80 odstotki. Cena kruha ostane neizpremenjena, kakor se je trgovcem obečalo.

Po svetu.

Srbi sprejeli gregorijanski koledar.

Iz Belgrada poročajo: Vsi merodajni krogi, cerkveni in vladni, so se zedinili, da se uvede gregorijanski koledar. Vsled pravoslavnih božičnih praznikov, ki bi odpadli, če bi se koledar uvedel že z novim letom, se je določilo, da bo 27. januarij po gregorijanskem, in 14. januarij po pravoslavnem koledarju zadnji dan razlike med obema koledarjema. To je dan Sv. Save. Pravoslavni bodo tedaj 14. januarja preskočili na 28. januarja.

V raju sovjetov.

CURIH. O razmerah v Movski in sploh na ruskem je prinesel veliki kijevski list «Kyjevskaja Mysl» popis kakor mu ga je poslal njegov poročevalec. Evo ti, kaj je povedal. Predvsem je nenavaden prizor po ulicah. Mesto je polno agentov «Začasne komisije za neuspeh protirevolucije». Teh ljudi je kar na tisoče ter izvršujejo vsepovsod samonasilje. Da bi svojo eksistence opravičili se zatekajo k povzročiteljem, ki sedaj takorekoč dominirajo.

Vsi zapori in ječe so prenapolnjene. Da bi se v tem oziru odpomoglo je bil Novospaski samostan izpremenjen v jetnišnico. Ozračje je dušilno. Na ulicah, na tranjavu se ljudstvo boji govoriti, zakaj ti špiclji lahko zavijejo njih besede in jih pritirajo na zatožno klop «Začasne komisije». Zakaj te špiclje je nastavila iz same politike zgoraj imenovana komisija in vsled tega delajo ti zgloglasni elementi kar jih je volja. Tako nam je potem pač lahko umljivo da je mogla (ne glede na ogromno število agentov komisije) ob enajstih dopoldne oborožena tolpa ukrasti vladni centrali pletenin, ki so jih cenili na poldrugi milijon rubljev. Kljub političnim špicljem in kljub dobri aprovizaciji v sovjetovi armadi se je 29. sovjetovni polk spuntal s tem, da se je uprl iti na fronto. Boljševiki so spoznali da se vojaštvo protirevolucionarsko obnaša.

Livonci so morali obkoliti puntarije na hodinskem polju (ki nam je še v žalostnem spominu izza zadnjega carjevega kronanja), 32 in 33 polk sta prišla puntarjem na pomoč in Livonci so se morali umakniti. Muralov je sam prihitel na Hodinsko in se mu je posrečilo da je tu pa tam puntarje pomiril.

Goriški Slovenci!

Ta list je vaš!

Ni za osebno korist.

On bo vedno in svobodno govoril vašo mnenje.

On se bo vedno, nesebično boril za vašo dobro.

Citajte - ga!

Razširjate - ga!

List svobodnega ljudstva ne sme braniti zabeno korist; njegova beseda mora doneti čista in nestranska v korist vsega ljudstva katero trpi in si želi boljšo stanje.

VOZNI RED

JUŽNA ŽELEZNICA.

Prihod.

Osebni vlak št. 1012 iz Udine ob 7.07 dopoldne.
Brzovlak št. 44 iz Udine ob 14.40 popoldne.
Osebni vlak št. 15.20 iz Udine ob 8.49 popoldne.
Osebni vlak št. 15.17 iz Trsta ob 8.59 dopoldne.
Brzovlak št. 47 iz Trsta ob 4.22 popoldne.
Osebni vlak št. 1015 A iz Trsta ob 8.15 popoldne.

Odhod.

Osebni vlak št. 1012 proti Trstu ob 7.21 dopoldne.
Brzovlak št. 44 proti Trstu ob 2.45 popoldne.
Osebni vlak št. 1520 proti Trstu ob 9.04 popoldne.
Osebni vlak št. 1517 proti Udine ob 9.10 dopoldne.
Brzovlak št. 47 proti Udine ob 4.28 popoldne.
Osebni vlak št. 1015 A proti Udine ob 8.25 popoldne.

DRŽAVNA ŽELEZNICA.

Odhod.

Osebni vlak št. 27 proti Trstu ob 5.20 popoldne.
Osebni vlak št. 26 proti Kanalu ob 9.56 dopoldne.

Prihod.

Osebni vlak št. 26 iz Trsta ob 9.35 dopoldne.
Osebni vlak št. 27 iz Kanalu ob 4.46 popoldne.

Prebivalstvo brez svojega lista je kakor en mutec; se ga ne more razumeti. Naj ta list razglasa vašo pravico in vašo voljo.

TEDENSKI KOLEGAR

1. februarja. Sobota Ignacij sk. m.
2. " Nedelja Svečn. for. Gosp.
3. " Ponedeljek Blaž, škof. Oskar
4. " Torek Andrej kor.
5. " Sreda Agata
6. " Četrtek Doroteja
7. " Petek Romuald

Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.
Tiskarna G. Jueh v Gorici.

ANTON PERTOT

GORICA — Ulica Municipio 4 — GORICA
Filjalka ulica Teatro 18

: : : : PRODAJALNA : : : :
s papirjem, črtanjem in knjigovezjem

EDINA

velika zaloga razglednic pozušene Gorice
okolice in umetniških.